

Mỗi Ngày Mỗi Ngày

Mỗi ngày anh có bài thơ mới
là bởi vì em Mới Mỗi Ngày!
là bởi lòng anh thương nhớ lắm
mình xa...chỉ biết ngó trời mây!

Mỗi ngày mây cũng hình như mới
có lúc như là mây sắp mưa
có lúc như là mây bớt xám
rồi hồng như vạt áo thêu hoa...

Mỗi ngày...tính lại bao lâu nhỉ?
bốn bốn năm rồi đó Nước Non!
nước chảy đá mòn, không phải vậy
mà hình như núi một cao hơn?

Mỗi ngày sông cũng dài thêm chút
dài tới đâu đều tới đại dương!
em ạ, làm sao anh bớt nhớ?
làm sao anh thấy guốc em sòn?

Mỗi ngày anh ngó nhà thiên hạ
nhớ quá nhà mình ngói đỏ hoe
nhớ quá con đường đi cũng nhỏ
quanh quanh uốn khúc mấy hàng tre...

Ôi mấy hàng tre mấy gánh gồng
anh làm trai lỡ gánh non sông
em làm con gái khăn quàng cổ
em khổ, em buồn lắm phải không?

Mỗi một ngày qua, một tháng qua
bao nhiêu năm đã mấy trăng tà?
nhắc trăng thêm nhớ em nhiều nữa
bờ sồi hoa quỳ nở mấy hoa?

*Em chỉ cần hoa một đóa thôi
trời ơi lâu lắm nhớ em cười...
nụ cười em đóa hoa hồng đỏ
anh cũng thèm ơ một nụ môi!*

Trần Văn Lệ

